

- Ἐρ. Τίς σπάζεται με τὰ νόγια ;
 Ἀπ. Ὁ Ψύλλας.
 Ἐρ. Τίς ἀνάπτει διὰ μιᾶς ;
 Ἀπ. Ὁ Ἴσκος.
 Ἐρ. Τίς ἔχει μεγαλειτέραν συγγένειαν με τὸν Βασιλέα ;
 Ἀπ. Ὁ Δαρδούπουλος.
 Ἐρ. Τίς δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ εἰς πλοῖον ;
 Ἀπ. Ὁ Μουτσόπουλος.
 Ἐρ. Τίς θὰ ἐκφοβίξῃ περισσότερον τὸν Ἰακωβάτον ;
 Ἀπ. Ὁ Μοσχοβάκης.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ ἰσχυρότερος πάντων ;
 Ἀπ. Ὁ Σιδέρης.
 Ἐρ. Καὶ ὁ φονικώτερος ;
 Ἀπ. Ὁ Καραμπίνης.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ θερμότερος ;
 Ἀπ. Ὁ Φλογαίτης.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ πικρότερος ;
 Ἀπ. Ὁ Φαρμάκης.
 Ἐρ. Τίς κοπανίζεται αἰωνίως ;
 Ἀπ. Ὁ Γουδῆς.
 Ἐρ. Τίς εἶνε ὁ πρωϊνότερος ;
 Ἀπ. Ὁ Αὐγερινός.
 Ἐρ. Καὶ τίς ἔχει ἄξιυτέραν φωνήν ;
 Ἀπ. Ὁ Κοκοροῖκος.

Ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς ἐπεχείρησε καὶ ἐπέτυχε νὰ εἰσαγάγῃ παρ' ἡμῖν ὑψηλότερόν τι εἶδος διασκεδάσεως. Ἄν σκοπὸς τῆς συνήθους προσωπιδοφορίας εἶνε ἡ δι' ἀλλοκότου περιβολῆς καὶ τετριμμένων μορφασμῶν πρόκλησις γέλωτος ἀλόγου καὶ ταπεινῆς διαχύσεως, ὅπως διάφορις καὶ κατὰ πολὺ εὐγενέστερος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὁ ἐπιδιωκόμενος διὰ τῶν ὀμηγύρων μετμημφισμένων. Αὗται οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν ὀργιαστικὴν τῶν ἀρχαίων Κρονίων καὶ τῶν σήμερον ἀποκρέω εὐθυμίαν, ἀλλ' ἀληθῆς αὐτῶν προορισμὸς εἶνε, ἡ τοῦλάχιστον πρέπει πρὸ πάντων νὰ εἶνε, ἡ ἰκανοποίησις τοῦ ἐν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ ἐνυπάρχοντος αἰσθήματος ἐκείνου, ἐξ οὗ στενοχωρούμεθα καὶ ἀδημονοῦμεν, συγκρίνοντες τὸ ἀπεριόριστον τῶν ἐφέσεων ἡμῶν πρὸς τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον κατέχομεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐκαστος ἡμῶν καταδικάζεται νὰ ὀρύσσῃ ἐπιπόνως καὶ μονοτόνως τὸν αὐλακα αὐτοῦ ἐν τῷ αἰῶνι ἐν ᾧ ἐγεννήθη, οἱ δὲ πλείστοι καὶ ἐν ὀρισμένην τινὶ τῆς γῆς γωνίᾳ. Πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ τοιοῦτου χρονικοῦ καὶ τοπικοῦ ζυγοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν μέσον πλὴν τοῦ πτερυγίσματος τῆς φαντασίας, τῆς μόνης δυναμένης νὰ πλανηθῇ ἀπεριορίστως εἰς παρωχημένους αἰῶνας καὶ ἀπέχοντας τόπους, διὰ τῆς ποιήσεως, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἱστορίας. Πολὺ ἐν τούτοις ἡδύτατον καὶ προσιτώτερον τοῖς πολλοῖς καθίσταται τὸ κα-

ξείδιον τοῦτο διὰ τῆς ζώσης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν παρελάσεως τῶν ἰνδαλμάτων τοῦ παρελθόντος. Ἐπιτυχῆς μετμημφισμένων χορὸς δύναται μέχρι τινὸς νὰ συζεύξῃ τὴν ἐκ τῆς πολυτελείας, τῆς μουσικῆς, τῶν ἡδυσμάτων, τοῦ καμπανίτου καὶ τῶν γυμνῶν ὤμων μέθην τῶν αἰσθήσεων μετὰ τῆς ὑψηλοτέρας ἐκείνης ἡδονῆς, ἣν αἰσθάνεται ὁ θεωρῶν ἔργον καλλιτέχνου ἢ στρέφων τὰς σελίδας τοῦ Οὐγῶ καὶ Βαλτερσκότου. Τοιαύτην τινα ἀπόλαυσιν ἠθέλησε νὰ παράσχῃ ἡμῖν ὁ τὸ παρελθὸν Σάββατον ξενίσας, οὐδὲν τῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτημένων παραλείψας, ὅπως καταστῆ κατὰ πάντα τελεία καὶ πληρεστάτη, κατορθώσας ν' ἀποσυρθῇ πᾶς τις περὶ τὴν πρῶταν ἀποκομίζων ἀνάμνησιν διασκεδάσεως ὡς ὄνειρον ὠραίας καὶ βαθύ αἶσθημα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην.

ANEMAZOMATA

Μετὰ λύπης βλέπει ὁ χωλὸς, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ οἱ ὑπουργοὶ ἐπῆραν κατὰ γράμμα τὴν ἀβρόφρονα ἐπίκλησιν τοῦ ἀρμοδίου, ἣν τοῖς ἀπονέμει ὁ τύπος κατὰ τινας περιστάσεις. Οὕτω λόγου χάριν ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐξέλαβεν ἑαυτὸν μεταξὺ ἄλλων ὡς ἀρμοδίον εἰς τὰ τῆς καλλιτεχνίας, εἰς τὰ τῆς ζωγραφικῆς, καὶ συνεπῶς ἔπαυσε τὸν διακεκριμένον ζωγράφον κ. Λύτραν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῇ πολυτεχνικῇ σχολῇ, πιστεύων βεβαίως, ὅτι δύναται ἐν τῇ ἀρμοδιότητί του ν' ἀντικαταστήσῃ ἕνα ζωγράφον δι' ἄλλου, μεθ' ὅσης εὐκολίας δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἐν Ἑλλάδι εἰς ὑπάλληλος διοικητικὸς ἢ ἀστυνομικὸς δι' ἄλλου, ἢ εἰς ὑπουργὸς δι' ἄλλου, ἀρκεῖ νὰ εἶνε βουλευτὴς ἐκ ῥυπαρῶν τινῶν τριόδων ἢ νὰ ὑποστηρίξῃται ὑπὸ τινῶν βουλευτῶν. Ἡθέλομεν νὰ μᾶς εἴπωσι, ποῦ δύναται νὰ εὕρῃ ὁ ἀναγεννώμενος ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς προστασίαν κατὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς ῥωμείκης ἀπολυτοφροσύνης καὶ βαρβαρότητος ; Ἀλλὰ διατὶ ἐπαύθη ὁ ἀξιόλογος καλλιτέχνης καὶ καθηγητὴς κ. Λύτρας ; Διότι ἐξεπλήρου ὡς καθηγητῆς τὸ καθήκον του, μὴ δεχόμενος τὴν καταπάτησιν τοῦ κανονισμοῦ. Δὲν ἐπεμβαίνομεν εἰς τὰς λεπτομερείας, αἰτινὲς εἰσι τοῖς πᾶσι γνωσταί.

* *

Καὶ ἡ θρυλουμένη ἐπιδρομὴ τοῦ Μανιατῶν πῶς σᾶς φαίνεται ; Αὐτὸ μᾶς ἔλιπεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Δὲν μᾶς φθάνει ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἡ ἐπιδρομὴ τῶν βουλευτῶν, τῶν ἐπιλαχόντων, τῶν θεσιθηρῶν, τῶν κλητῆρων κτλ. κτλ. Τώρα πρέπει νὰ κανονίσωσι τὸ δημόσιον φρόνημα τῆς πρωτεύουσας καὶ οἱ κλασικοὶ Μανιάται ! Ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ πειστέσωμεν εἰς τοιαύτην μωρίαν, ἐὰν μὴ ἴδωμεν. Ἀλλ' ἐν οὕτως ἔχει, τότε τί τὸ θέλετε τὸ Κράτος καὶ τὴν πρωτεύουσαν, Κύριοι ἀρμόδιοι πολιτευόμενοι, ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ; Δὲν τὸ διαλύετε, μοιράζοντες ἡσυχῶς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐπαρχικῶν σὰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους, ἀφοῦ κατάσχεται καὶ τὰ κεφάλαια τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ὡς εἶπε

προτείνει εις διαπρεπής λύχνος τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν, ὁ σοφὸς κ. Δεϊμέζης; Καὶ τί τὰ θέλετε ἄλλως τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, μάλιστα τῆς πρωτεύουσας, τὰ μνημεῖα παύτα τῆς αὐθαδεῖας τῶν ἑτεροχθόνων, τῶν φαναριωτῶν καὶ τῶν ὁμογενῶν, οἵτινες τολμῶσι νὰ ὑπηρετῶσιν οὕτως αὐθαδῶς τὸ ἰθαγενές στοιχεῖον;



Ἡ συνάδελφος «Ἐφημερίς» ἀναφέρουσα τὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ Α'. τμήματι τῆς Βουλῆς συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἀποδεικνύει, ὅτι ἔχει μεγάλην ἀνάγκην τωνατικῶν τῆς μνήμης, τῆς ἀντιλήψεως καὶ τῆς κρίσεως αὐτῆς. Διότι οὐ μόνον ἀντελήφθη καὶ ἤκουσε τὰ ὅλως ἀντίθετα τῶν ἐν τῇ συζητῆσει ἐκείνῃ λεχθέντων, γράφουσα ὅτι ὁ Ἰωάν. Μαυρομιχάλης δὲν ἀνήρесе τὰ παρά τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ Ἀντωνίου Μαυρομιχάλη ἐκτεθέντα, ἐνῶ ἀκριβῶς τούνατιον συνέβη, τοῦ Ἀντωνίου μὴ ἀμφισβητήσαντος τὴν ἀλήθειαν τῶν παρά τοῦ Γιαννοῦκου λεχθέντων, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, ἀφοῦ ἡ ἐπιδρομὴ τῶν 159 ἀνθυπασπιστῶν, ὑπαξιωματικῶν, χωροφυλάκων, στρατιωτῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων βεβαιοῦται ἐπισήμως ἔκ τε τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ἀρχείου τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου· ἀλλὰ καὶ αἱ παρατηρήσεις καὶ αἱ κρίσεις αὐτῆς συνοψίζονται εἰς τὰ ἐξῆς θαυμάσια· «Ἡ Μάνη ἐκλέγει ἀείποτε τοὺς ἀντιπολιτευομένους, οἱ δὲ φίλα φρονούντες τῇ Κυβερνήσει εἰσι πάντοτε οἱ ζημιούμενοι· ἀπόδειξις τούτου ἡ φερετινὴ ἐκλογὴ, καθ' ἣν ἐπέτυχον πάντες οἱ ὑπουργικοὶ ἀποτυχόντων τῶν τριῶν ἀντιπολιτευομένων, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἰ. Μαυρομιχάλης.»



ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ

ΥΠΕΡ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπὸ CH. CHABEAUD-ARNAULT

ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

ὑπὸ ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΟΥ

Ἡ περιγραφή τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ναυτικῶν κατορθωμάτων, εἶνε ἐκ τῶν ἀναγνώσεων ἐκείνων, αἵτινες ὑφοῦσι καὶ παρηγοροῦσι τὴν ψυχὴν τοῦ ἑλληνος ἀναγνώστου. Τὰ ναυ-

τικὰ κατορθώματα εἰσι τὰ λαμπρότατα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος, τὰ μόνον ὅσα πράγματι ἰσοφαροῦσι τοὺς νεωτέρους ἑλληνας; πρὸς τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα νεώτερα ἔθνη, διότι οἱ ναυτικοὶ τοῦ ἀγῶνος ἐδείχθησαν ἐφάμιλλοι πρὸς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς οὐ μόνον κατὰ τὴν ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην. Τοιαύτη ὑπήρξεν ἀπὸ τοῦ 1820 μέχρις σήμερον ἡ περὶ αὐτῶν κρίσις τῶν εὐρωπαϊκῶν ναυάρχων καὶ ἱστορικῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε οὐ μόνον ἔνδοξον ἀλλὰ καὶ διδακτικὸν δι' ἡμᾶς, ἵνα ἐννοήσωμεν, ὅτι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἐν δόξῃ τῆς Ὠρας κεῖται τὸ μέλλον τοῦ τόπου, ἐὰν οἱ ἀρμόδιαι πολι εὐόμενοι τῷ ἐπιτρέψωσι ν' ἀναπτύξῃ αὐτό. Ἐκ τῶν ἀρίστων τούτων συγγραμμάτων εἶνε καὶ τὸ προκειμένον, ὅπερ γλαφυρῶς μετέφρασεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁ κ. Νεστορίδης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ σιδηροδρομῷ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὅσων ἡ συνδρομὴ ἔληξε τὴν 31 Δεκεμβρίου π. ἔ. νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι σιδηροδρομῶν νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος, ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν. Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφείῳ καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀντὶ λεπ. 10 ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει καὶ εἰδοποιήσεις με εἰκόνας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἡ παντελής ἑλλείψις ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ φύλλου, πολιτικοῦ ἅμα καὶ φιλοσοφικοῦ, ἐπέσει τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημένης ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς. Ὅτι δὲ δὲν ἀπέτυχε μέχρι τοῦδε μαρτυροῦσιν οἱ ἐξ πρώτοι ἀριθμοὶ αὐτῆς.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ, ἐν ὁδῷ «Ἀριστείδου», οἰκίᾳ Βακαλοπούλου, παρὰ τοῖς Ἁγίοις Θεοδώροις καὶ παρὰ τῷ κ. Μαρίνῳ, ἐν ὁδῷ Ἐρμού καὶ Μ. Καταμπαλῆ ἐν ὁδῷ Αἰόλου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 10. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 12 καὶ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15.

ΚΡΕΑΣ νόστιμον καὶ τρυφερὸν καὶ πρὸ πάντων ὕγιες ἀρνίων πωλοῦν οἱ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀγορᾶς κρεωπώλαι **ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΥΦΤΟΥΠΟΛΟΙ**. Ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴν ὕγιαν σας πορευθῆτε ἐκεῖ ν' ἀγοράσητε.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον **Κ. ΑΝΤΩΝΑΚΗ** καὶ Σα πρώην Παναγιωταρὰ πωλεῖται **ΧΑΒΙΑΡΙ** ἀρίστης ποιότητος.

Ἄν διέλθητε τὴν ὁδὸν Ἐρμού μὴ λησμονήσητε νὰ εἰσέλθητε εἰς τὸ κατάστημα τοῦ γνωστοῦ εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας **ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΪΤΟΥ**

Π. ΛΑΜΠΙΚΗ

καὶ θὰ μένετε ἐκθαμβοί, βλέποντες ὅλην τὴν πλουσίαν καὶ φιλόκαλον συλλογὴν τῶν ὠραιτέρων ὑφασμάτων τοῦ συρμού, ἅτινα τῷ ἐκομίσθησαν ἐφέτος ἐκ Παρισίων. Ἄν σᾶς πλησιάσῃ δὲ ὁ ἠδύκαλος κ. Λαμπίκης μετὰ τὸ γλυκύτερον μειδίωμα τοῦ κόσμου καὶ μετὰ τὴν κοπεροτέραν ψαλίδα, μὴ φοβηθῆτε ἀφήσετέ τον νὰ σᾶς κόψῃ τὰ ὠραιότερα **ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ**, μετὰ ὅποια δύνασθε νὰ παρουσιασθῆτε εἰς τὸν κόσμον εὐπρόσωποι κατὰ τὰς προσηγορούσας ἑορτάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἐνώσεως